

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กของผู้ดูแลในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน โดยศึกษาในผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันที่ขึ้นอยู่กับองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยเลือกพื้นที่ในการศึกษาโดยคำนึงถึงลักษณะต่างๆที่คล้ายคลึงกันในด้านนโยบาย การปฏิบัติงานของสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน, ระดับการศึกษาของผู้ดูแลเด็ก, การอบรมเกี่ยวกับการดูแลเด็ก, เป็นต้น มาจำนวน 2 อำเภอ คือ อำเภอไชยา และอำเภอกาญจนดิษฐ์จำแนกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหยิบลูกเต๋ากเลือกอำเภอได้อำเภอกาญจนดิษฐ์เป็นกลุ่มทดลองและอำเภอไชยาเป็นกลุ่มควบคุม จากนั้นหยิบลูกเต๋ากเลือกสถานรับเลี้ยงเด็กได้กลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับรู้ตามปกติจำนวน 34 คน และกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กของผู้ดูแลในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันจำนวน 32 คน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ตารางที่ 8 ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติทดสอบความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance : ANCOVA) โดยมีคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กก่อนการทดลองเป็นตัวแปรร่วม

ตารางที่ 9 ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 10 ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติทดสอบความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance : ANCOVA) โดยมีคะแนนพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กก่อนการทดลองเป็นตัวแปรร่วม

Source	Type III Sum of squares	df	Mean Square	F
Pretest	1430.177	1	1430.177	78.518
Group	1627.035	1	1627.035	89.326*
Error	1129.307	62	18.215	
Corrected Total	5279.939	65		

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กหลังการทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อมีคะแนนพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กก่อนการทดลองเป็นตัวแปรร่วม เมื่อดูเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (จากตารางที่ 9 และตารางที่ 10) พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กของผู้ดูแลในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันมีพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กตามปกติ

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็ก ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็ก			
	Mean	S.D.	t	p-value
ก่อนการทดลอง	115.75	11.14	-6.229*	.000
หลังการทดลอง	129.06	5.11		

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า คะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กของกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กของผู้ดูแลในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -6.229$)

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็ก ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม	คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็ก			
	Mean	S.D.	t	p-value
ก่อนการทดลอง	120.35	10.76	.877	.387
หลังการทดลอง	119.82	9.63		

$p > .05$

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า คะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กของกลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันโรคอุจจาระร่วงในเด็กตามปกติก่อนและหลังการทดลองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = .877$)